

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2007

Υπό Αρχιμανδρίτου Νικηφόρου Α. Κυπριανού
Εφημερίου Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Γλυκῶν Νερῶν

2 Σεπτεμβρίου, Κυριακή ΙΔ΄ Ματθαίου

(Ματθ. ιλ΄ 14-23)

«οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν»

Ἀντιθέτως, ἀδελφοί μου, ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ βασιλέως, οἱ προσκεκλημένοι στοὺς γάμους ἔχουν κάνει ἄλλες ἐπιλογές. Ἄλλοι τρέπονται σὲ ἀγροτικές ἀσχολίες, ἄλλοι προσβάλλουν εὐθέως αὐτὸν ποὺ τοὺς κάλεσε κακοποιῶντας τοὺς ὑπηρέτες ποὺ τοὺς ὑπενθύμισαν τὴν πρόσκληση, ἄλλοι μένουν ἐντελῶς ἀσυγκίνητοι ἀπὸ τὴν πρόσκληση καὶ τὴν ἐπιμονὴ τοῦ βασιλέως γιὰ τὸ γαμήλιο γεῦμα· ὅλοι ὅμως «οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν».

Ὁ Κύριός μας σήμερα, ἀγαπητοί μου, μὲ τὴν παραβολὴ ποὺ ἀκούσαμε, ὁμιλεῖ περὶ τῆς οὐρανοῦ βασιλείας Του, τὴν ὁποία παραβάλλει μὲ βασιλικούς γάμους. Στὴν μακαριότητα καὶ ἀπόλαυση αὐτῶν τῶν βασιλικῶν γάμων καλεῖ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Τοῦτος ὁ γάμος εἶναι αὔλος, ιδεώδης, πνευματικός, οὐράνιος, θεῖος. Δὲν εἶναι γάμος υλικός, σωματικός, σαρκικός. Εἶναι ἔνωση ἀπαθής, ἀμόλυντος, ἀχραντος, ἀμίαντος. Ὁ γάμος αὐτὸς δὲν γνωρίζει διαζύγια, χωρισμούς, διαμάχες, ἐχθρότητες, σκληρότητες, ἁμαρτίες καὶ ὅμως στὸν γάμο αὐτὸν «οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν».

Σ' αὐτοὺς τοὺς οὐράνιους γάμους, δηλαδὴ τὴν οὐράνιο βασιλεία Του, τὸ θεῖο συμπόσιο καὶ τὴν εὐωχία τῆς χάριτος κάλεσε καὶ θὰ καλῆ μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰῶνων ὁ οὐράνιος Βασιλεὺς, Θεὸς Πατέρας ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Πολυέλεος καὶ φιλόανθρωπος ὁ Θεὸς δὲν ἀδιαφορεῖ γιὰ τὰ παιδιά Του, ἀλλὰ καλεῖ τοὺς πάντας πρὸς σωτηρίαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου Του, χωρὶς διακρίσεις φυλετικές, ἐθνικές, κοινωνικές καὶ πολιτιστικές. Ἀπευθύνει πρόσκληση συμμετοχῆς στὴν αἰώνια χαρὰ καὶ πνευματικὴ ἀγαλλίαση τῶν οὐρανοῦ γάμων Του, στὴ βασιλεία Του, ἢ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὴν παρούσα ζωὴ, ἐντὸς τῆς στρατευομένης ἐπὶ γῆς Ἐκκλησίας Του, ὅπου κατ' ἐξοχὴν προσφέρεται ἡ πανδαισία ἢ πνευματικὴ, τὸ μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας, ἡ κοινωνία τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ βασιλέως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅμως «οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν». Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος συμβαίνει κάποτε ν' ἀποστρέφεται τὴν πρόσκληση γιὰ «τοὺς οὐράνιους γάμους» καὶ μοιάζει μὲ τοὺς σύγχρονους, τοὺς συμπατριῶτες τοῦ Χριστοῦ Ἰουδαίους, οἱ ὅποιοι παρ' ὅτι προσεκλήθησαν «πάλιν καὶ πολλάκις» ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν Προφητῶν, τοῦ Προδρόμου ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, ὄχι μόνον δὲν προσῆλθαν στοὺς γάμους, ἀλλὰ ἐβρίσαν, λιθοβόλησαν, ἐφόνευσαν τοὺς Προφῆτες ἀλλὰ καὶ τὸ Νυμφίον ἐσταύρωσαν. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος μὲ τὴν ἀδιαφορία του γιὰ τὴν οὐράνιο πρόσκληση ἐπιδεικνύει ἀναξιότητα γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ τοῦ γίνεται, ἀφοῦ κακοπροαίρετα ἀρνεῖται τὴν συμμετοχὴ του στὸ οὐράνιο συμπόσιο.

Δὲν ματαιώνεται ὅμως τὸ γεῦμα· ἀντιθέτως ὁ νυμφώνας γεμίζει μὲ συναχθέντες συνδαιτυμόνες, ποὺ δὲν εἶναι ὅλοι ἀγαθοί, εἶναι ὅμως κλητοί. Οἱ ἀνθρώπινες ἀντιδράσεις στὴν εὐαγγελικὴ κλήση ποικίλουν ἐκτεινόμενες ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς τῆς κλήσεως, μέχρι τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς ἀνοιχτῆς, φανερῆς ἐχθρότητος. Παρὰ ταῦτα ὅμως ὁ Θεὸς συνεχίζει τὸ ἔργο Του καλῶν ὅλους στὴ Βασιλεία Του πρὸς σωτηρία.

Ὅμως πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ πνευματικὴ τελεσιουργία τελέσεως τοῦ θεοῦ γάμου, προσέρχεται ὁ Θεὸς βασιλεὺς, γιὰ νὰ γνωρίσῃ τοὺς προσκεκλημένους. Εἶδε σχεδὸν ὅλους νάχουν περιβληθῆ ἔνδυμασία γαμήλιο, μὲ τὴν ὁποία κατέστησαν ἱκανοὶ νὰ ἔχουν συμμετοχὴ στὴν οὐράνιο πανήγυρη. Εὐρέθη ὅμως καὶ ἄνθρωπος «μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου». Δὲν θέλησε δηλαδὴ ν' ἀπεκδυθῆ τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο τῆς ἁμαρτίας ν' ἀγνισθῆ μὲ τὴν μετάνοια, νὰ ἐνδυθῆ τὸ ἔνδυμα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς χάριτος. Δὲν θέλησε νὰ πλυθῆ μὲ τὰ δάκρυα τῆς μετάνοιας καὶ νὰ φορέσῃ «χιτῶνα φωτεινόν». Δὲν θέλησε ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὰ ράκη καὶ τὰ κουρέλια τῆς ἁμαρτίας καὶ γιὰ τοῦτο, διατάσσει ὁ Βασιλεὺς Θεὸς νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ Νυμφῶνα, νὰ βρεθῆ μακριὰ ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τὸν γαμήλιο διάκοσμο, ἔξω τοῦ γάμου, ὅπου τὸ σκοτάδι τῆς κολάσεως προκαλεῖ «τὸν τριγμὸν καὶ τὸν βριγμὸν τῶν ὀδόντων», τὸ κλάμα τὸ ἀτελείωτο καὶ τὰ δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν σώματος καὶ ψυχῆς.

Τί κριμα. Στὴν ὑψηλὴ πρόσκληση, στὴν δεσποτικὴ δεξίωση, στὴ μεγάλη τιμὴ ποὺ μᾶς γίνεται, ἀφοῦ ὁ Θεὸς πατὴρ μᾶς καλεῖ στοὺς γάμους τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἄλλοι ἀδιαφοροῦν, ἄλλοι ὀργίζονται, ἄλλοι βλασφημοῦν καὶ ἄλλοι προσέρχονται στὴ θεία Πανδαισία «χωρὶς ἔνδυμα γάμου», χωρὶς ἐτοιμασία ψυχικὴ, γυμνοὶ θείας χάριτος καὶ ἀρετῆς.

Ἀγαπητοὶ ἀκροαταί· ἔχουμε ὅλοι ἐπίσημη πρόσκληση γιὰ τοὺς οὐρανίους γάμους, γιὰ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν μακαριότητα καὶ τὴν ἀθανασία. Μὴ ὁμοιάσωμε οὔτε μὲ τοὺς Ἰουδαίους, ποὺ δὲν προσῆλθαν στοὺς γάμους, οὔτε μὲ «τὸν μὴ ἔχοντα ἔνδυμα γάμου». Ὅχι. Ποτέ. Ἄς ἀποβάλλουμε τὴν ἀσχήμια τῆς ψυχῆς μας καὶ ἄς καθαρισθοῦμε μὲ τὰ δάκρυα τῆς μετάνοιας μας. Ἄς φορέσουμε ὡς «χιτῶνα φωτεινόν» ἔνδυμα γάμου, τὴν ἀρετὴ, τὴν πίστη καὶ ἄς προσέλθουμε στοὺς γάμους τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, μετὰ τῆς Νύμφης Ἐκκλησίας, ποὺ εἶναι παντοτεινὴ ἀγαλλίαση, διαρκὴς πανήγυρις, ἔνωσις ὅλων τῶν πιστῶν μετὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ ὡς πρίγκηπες ἄς κληρονομήσουμε τὴν οὐράνιο Βασιλεία Του. Ἀμήν.